

Referat fra møte i Kringkastingsrådet 17.01.08

Kjellaug Nakkim ledet møtet, som ble holdt i møterom 7/8 i Radiohuset på Marientlyst.

Publisert: 12/2-2008 12:00

Dagsorden:

09.30 PULS en flermedial pilot – helsejournalistikk på alle plattformer
Innledninger ved prosjektleder Kjersti Mo og prosjektsjef Egil Sundvor

11.00 NRKs utenriksdekning
Innledning ved utenriksredaktør Gunnar Myklebust

12.15 Lunsj

13.00 Programdrøfting
Programdirektørens orienteringer
Kringkastingssjefen informerer
Eventuelt

Til stede fra rådet:

Jon Olav Alstad
Hallgrim Berg
Grethe Fossli
Grethe Fossum
Finn Egil Holm
Kristin Jensen
Rita Lekang
Sara Marja Magga
Sigbjørn Molvik
Kjellaug Nakkim
Steinar Ness
Per Arne Olsen

Til stede fra NRK:

Kringkastingssjef Hans -Tore Bjerkaas
Kringkasterdirektør Annika Bjørnstad
Programdirektør Tormod Kjensjord
Faktasjef Lars Kristiansen
Utenriksredaktør Gunnar Myklebust
Prosjektsjef Egil Sundvor
Prosjektleder Kjersti Mo

Til stede fra sekretariatet:

Rådssekretær Leif Stavik
Referent Vetle Daler

PULS en flermedial pilot – helsejournalistikk på alle plattformer

- Puls er en pilot i Program Oslo – vi er speidere inn i framtida, sa prosjektsjef Egil Sundvor i sin innledning. – Vi publiserer på flere plattformer, det viktige er å få ut journalistikken vår der det er mulig å få den ut. Vi er midt oppe i en medierevolusjon hvor man har gått fra publikumsuavhengighet til publikumsavhengighet. Tidligere var brukerne inaktive, i dag har de en mer aktiv rolle, de oppsøker innholdet og henter ut det de vil ha. Våpenet vi har er å levere godt og meningsfullt innhold til folk. Vi må tilpasse innholdet til teknologien. Innholdet må gjøre folk smartere, klokere og gjøre dem mer oppdatert. Teknologien er sosial, skaper deltagelse. Vi serverer stoffet på en ny måte. Men journalister sliter med troverdigheten, jeg er redd for at dette også gjelder nye medier. Dette kanskje fordi vi er

blodfattige på nytt innhold, at vi ser mye kopieringsjournalistikk og lite dybde. De som kan levere dette, vil være vinnere i framtida, sa Sundvor. – Ifølge en undersøkelse fra Pfizer bruker det norske folk blad og aviser som viktigste kilde til helsejournalistikk. De bruker i mindre grad nett, og det antydes at kvaliteten på nettet er for dårlig. I USA bruker flere og flere nettet til helsestoff samtidig som troverdigheten synker. Puls har dette som bakteppe i sin journalistikk. Den redaksjonen som har størst potensial for dette er Puls, det er en fantastisk gjeng, de er gode journalister og har en kjempegod prosjektleder, sa Egil Sundvor.

- Vi har funnet ut at to ting er viktig for flermedial drift – journalister som er villige til å dele stoffet sitt og teknikere som er villig til å finne opp kruttet hver dag. Det er ikke bare lett å drive dette i en gammel og tung bedrift som NRK. Det er gøy å være først og få skryt for det, sa prosjektleder Kjersti Mo.

- Puls er et helsemagasinprogram i primetime med troverdighet i bønn. Folk tror relativt ofte på det vi sier. Vi stilte oss dette spørsmålet for noen år siden: Hvor lenge kommer TV til å være så stort? Vi har ca 650 000 seere hver uke. Vi ønsker at Puls skal forbli like stort, at vi skal ha en plass i mediemarkedet også framover. Derfor begynte vi med egne sendinger kun for nett allerede i 2003. Vi produserte en halv time hver uke direkte på nettet. Dette sluttet vi med for to år siden fordi vi ikke klarte å kommunisere ut hva vi drev med. Kanskje vi skal prøve igjen - Puls er godt egnet for flermedialitet fordi ulike deler av programmet passer på ulike plattformer, sa Kjersti Mo. - Samtidig som vi begynte med nettsendinger, begynte vi å samarbeide med Dagsnytt. Vi bestemte oss for at vi ville ha oppmerksomhet fra en million radiolyttere slik at de skulle bli fristet til å se på Puls om kvelden. Men vi kjemper med alle andre om plassen – har vi gode saker kommer vi på. Dette har vært med på å spisse journalistikken vår. Vi har ikke fått økt bemanning, men våre nyhetsreportere produserer også for radio. Vi har store ambisjoner om hva vi vil være på nett. Vi tenker at med vår troverdighet burde vi være Norges største, beste og viktigste helseportal på nettet. Den ambisjonen lever, men det gjenstår ganske mye. Driveren i nettarbeidet er serien vår "Bedre puls". Her kan seerne delta selv, melde seg inn, få råd og følge opp egen progresjon. Vi har et bredere helseperspektiv enn bare å gå ned i vekt og vektlegger mer aktivitetssiden. Her er det mye spennende underveis. Vi har en sjeldent ren ambisjon: Å gi folk et bedre liv, fortalte Mo, og fortsatte: - Vi startet også et blad for tre år siden, men måtte dessverre legge ned før jul. Vår eksterne samarbeidspartner så ikke nok økonomi i det. Dette lærte vi noe viktig av – vi lærte redaksjonen å eie flere medier og å sidestille dem. Vi lærte at vi må være flinke til å skape egenverdi på ulike plattformer, og vi må kommunisere forskjellen. Det vi fikk ut av bladproduksjonen i tillegg, var bl.a. en artikkelserie som nå har blitt bok og samtidig en mobiltjeneste. Vi kommer også med en bok 1. februar som heter "Ti år yngre på fire måter med bedre puls", fortalte Kjersti Mo.

- Jeg ser ikke mye på tv, men følger med Puls. Programmet handler mye om personene man følger opp, og det gjør at man vil se flere programmer. Jeg blir betatt og spent, sa Rita Lekang. – Det er bra med fokus på livsinnhold, ikke bare på vekt. Man får lyst til å vite mer og blir sulten på å trene litt. Programmet har stort potensial og gir veldig mye. Jeg har for øvrig ikke brukt nettet, og det har med tid og medievener å gjøre for oss godt voksne. Men kanskje det er lurt å gå inn på nettet og se også, sa hun.

- Den domstolsaffæren dere hadde i forbindelse med disse menneskene var litt sjokkerende. Neste steg er vel at noen skal stemmes ut? Det er for øvrig positivt at dere på nettet reklamerer med at man ikke trenger å gå i helsestudio for å bli sunnere, sa Kjellaug Nakkim.

- Ny teknologi er sikkert lurt for å nå de unge seerne, mente Grethe Fossum. – Jeg leder en helseinstitusjon hvor vi også har en overvektsklinikk. Folk kommer til oss etter å ha sett på dere. Dere lager et fint program. Jeg liker vekslingen i redaksjonen, hvor dere også spiller på nyhetene og blir premissleverandør for nyheter.

Sara Marja Magga skrøt også av programmet. – Puls er et kjempespennende program, det er mangfoldig og leverer mye tips, råd, og svar på spørsmål som man lurer på. "Bedre puls" er kjempespennende – dette er alminnelige mennesker, så man kjenner seg igjen og blir inspirert. Stå på! sa hun.

- Temaet helse og livsstil er blitt et stort journalistisk område, til dels med tvilsom kvalitet. Mitt inntrykk av Puls er at dere driver helsejournalistikk uten å gi folk dårlig samvittighet. Dere driver ikke med skremelspropaganda, og jeg håper det er ambisjonen videre også, mente Sigbjørn Molvik.

Hallgrim Berg var enig. – Jeg lar meg tiltale av å se at folk der de er selv med enkle virkemidler kan bli inspirert til å mosjonere slik at helsa blir bedre. Hittil har vi sett et mangfold av tema, men jeg har ennå ikke sett noe om ressursbruken ute i kommunene når det gjelder å få folk til å komme seg ut med staver og så videre – mange kommuner har ansatt frisklivs koordinatør, og snart får vi vel internasjonal konferanse om stavgang? Det neste blir kanskje kommunalt koordinerte blåbærturer? Jeg hadde hatt moro av å se litt harselas rundt dette, sa Berg. - Reinspikka tullprat, parerte Grethe Fossum.

Også Per Arne Olsen ville være med på skryten. - Programmet er folkelig og uten pekefinger, og det er bra. Jeg lover jeg skal ta alderstesten før neste møte og meddele dere om det, sa han.

- Jeg håper ikke dere tar ideen til Hallgrim Berg på alvor. Jeg opptatt av folk skal ha mulighet til å trene i arbeidstida. Hjelp med problemer med muskler og skjelettsykdommer er med på å hindre sykefravær. Ikke harseler over det, sa Grethe Fossum.

- Disse tiltakene foregår ikke i arbeidstida, men medfører annonsering og store kostnader, svarte Hallgrim Berg.

- Det er veldig fornuftig å bruke mye offentlige midler på forebyggende helsearbeid, mente Sigbjørn Molvik.

- Vi må ikke ende opp med et forebyggingssyndrom – at alle skal oppdras til å gjøre ting fordi det er nyttig, ikke fordi det er hyggelig. Da ender vi opp i et gledesløst liv. Det er forbundet mye glede ved å gå på tur, jeg vil ikke høre at dette bare er forebygging, sa Steinar Ness.

- Men jeg synes dere klarer å balansere dette bra. Jeg synes også Hallgrim har et poeng. Skal en få 15-åringer ut i naturen, må det være fordi det er noe spennende, ikke fordi det er sunt og bra. Jeg synes for øvrig det blir spekulativt med journalistikk som går på at hvis noen dør, er det noens feil – feil behandling eller medisinerings.

- I et av programmene handlet det om løfteteknikk. Det var nyttig kunnskap. Jeg vil gjerne se det programmet om igjen, sa Kjellaug Nakkim. – Når det gjelder oppdragersyndromet, er det viktig å si at det er naturlig å bruke kroppen og å få sykdom og å dø. Man bør ikke lage dårlig samvittighet, jeg har inntrykk av at mange går rundt med dårlig samvittighet hele tiden, sa hun.

- Helsejournalistikk er et schizofrent område – det er livsstil og nytte, men også tung journalistikk, sa faktasjef Lars Kristiansen. – Det skal ekspertise til å sørge for at det vi sender er kvalitetssikret og ordentlig. Det er knapt noe område der de økonomiske interessene er så store og få områder der journalistikken i den grad utsettes for forsøk på påvirkning. NRKs forse er at det skal være kvalitet. Det er mange fallgruver, og når vi synes vi gjør en god jobb, er det et uttrykk for at vi har klart å hoppe over mange fallgruver underveis, sa han.

- Da "Bedre puls" kom opp som forslag, hadde redaksjonen sett noe som ingen andre hadde sett. De har klart å integrere nettet i programmet, og den flermediale tenkningen er veldig bra, sa kringkasterdirektør Annika Bjørnstad. – Dette er et område som vi ønsker å se mer av. Vi har ryddet plass på NRK2, og her har vi mange muligheter framover for fordykning, selv om det sentrale fortsatt er Puls på NRK1, sa hun.

- Dette er ikke det letteste området å drive journalistikk på, men kanskje noe av det morsomste. Engasjementet er så stort, og man kommer tett på folk - politikere, fagfolk og publikum. Det er et stort privilegium, sa Kjersti Mo.

- Når det gjelder dommen i "Bedre puls", har vi diskutert det mye. Vi ivaretar disse menneskene og følger dem opp hver dag. Dette var et dramaturgisk grep. Ingen stemmes ut, og det er ikke konkurranse mellom dem – de konkurrerer mot seg selv. Vi er opptatt av ikke å drive med skremsel, og vi opplever at vi er mer edruelige enn mange andre. Vi er bevisste på vår påvirkning, sa Kjersti Mo. – Takk til Annika Bjørnstad og kringkaster for at dere har trodd på prosjektet og gitt oss ekstra penger, og for at dere har trodd på potensialet på nettet, sa Egil Sundvor avslutningsvis.

NRKs utenriksdekning

- Utenriksstoff har en sentral plass i NRKs nyhetsdekning. I en tid der TV blir mer og mer tabloidisert, blir NRKs utenriksdekning viktigere enn før, sa Gunnar Myklebust i sin innledning. Han viste til en

undersøkelse fra NRK Forskningen, hvor man sammenlignet 11 tilfeldige dager i september 2007 og i september 2006. - 35 % av alle innslag i Dagsnytt 07.30 og i Dagsrevyen var utenriks, en ubetydelig endring fra året før. Politikk er det største området med 28 % av utenriksstoffet, krig og konflikt 20 %, ulykker og naturkatastrofer 19 %, og så krim/justis (terror osv) 18 %. Klima og miljø øker sterkt, sa Myklebust.

- Utenriksredaksjonen har ikke vanntette skott til andre redaksjoner, det er mye samarbeid blant annet ved at spesialkompetanse på flere områder slipper til. Utenriksredaksjonen har 30 redaksjonelle medarbeidere, 20 på Marienlyst og 10 utenlands. Vi legger vekt på at medarbeiderne skal være allround og kunne sette seg inn i kompliserte forhold på kort varsel. Dessuten dyrke sine spesialfelt, ofte definert ut fra spesielle interesser eller geografisk betinget. Halvparten av alle i redaksjonen på Marienlyst har vært korrespondenter. For tida har vi sju faste korrespondenter og tre stringere. En stringer er en fulltids frilanser. Vi jobber multimedialt, både ute og hjemme, på radio, tv og nett, sa Myklebust, og fortsatte: - Hjemme har vi turnus på de ulike deskene - Urix, helgerevyen på TV, Verden i dag på P2 og Verden på lørdag på P2. Radio og TV tar størstedelen av ressursene. Nettet er nytt medium for gamle utenriks-folk, og det har nok tatt tid å få prentet inn i oss at nettet har kommet for å bli. Det har snudd det siste året, vi prøver nå å lage store prosjekter på nett, eksempelvis i forbindelse med presidentvalget i USA. Vi ser store muligheter til å øke satsingen på nettet og å gjøre utenriks til en vinner for NRK i nettkonkurransen, sa han. - Teknologien har endret seg på få år og har gitt utenriksdekningen et løft. Vi arbeider mer effektivt og rapporterer løpende fra hvor som helst når som helst. Dette stiller større krav til medarbeiderne. Av praktiske og økonomiske grunner skjer det meste av vår produksjon her på Marienlyst. Men det er viktig å reise mye og å ha et godt utbygget korrespondentnett. Det gir oss en unik tilstedeværelse, og medarbeiderne får et unikt innblikk. Men vi kan ikke dekke alt alltid. NRK skal dekke de store internasjonale begivenhetene, både de planlagte og de som krever rask handling med egne medarbeidere på stedet. Vi ble kritisert for at vi ikke brukte norskpakistanske medarbeidere i dekningen av drapet på Benazir Bhutto. Dette var et viktig innspill, det finnes folk i NRK som har slik kompetanse, og vi bruker dem ikke godt nok. Det vitner også om manglende mangfold i nyhetsredaksjonen, og dette har vi jobbet med lenge og er veldig bevisste på. Men i dette tilfellet mener vi at vi valgte riktig og brukte medarbeidere som kjenner Pakistan godt. De vet hva som forventes og kan prioritere og dessuten ta vare på seg selv. Det er viktig at reporterne også er skolert på sikkerhet. Et tankekors er forholdet mellom utrykningsoppdrag og reportasjereiser. Dramatiske hendelser vil prege nyhetsbildet, og utrykning på kort varsel skjer ofte uten de store debattene om vi skal eller ikke. Dette innebærer også store kostnader, slik at mer forutsigbare begivenheter må tape. Vi ønsker å rapportere nøkternt, balansert, saklig og korrekt. Dette er en stor utfordring i den sterke konkurransen hvor ingenting kan vente. Vi ønsker å være vesentlige og ønsker både å drive journalistikk relatert til norsk utenrikspolitikk og også å vektlegge internasjonale forhold uten slik relevans. Angrepet på hotellet i Kabul er et eksempel på begge deler. Da er det viktig at vi også har medarbeidere som straks kan gå i studio og sette det i perspektiv, sa utenriksredaktøren.

- Dekningen i Afghanistan blir annerledes enn dekningen i Irak - norsk tilstedeværelse gjør at vi rapporterer mer fra Afghanistan. Pakistan blir også mer og mer aktuelt på grunn av den store andelen nordmenn fra Pakistan. Vi prøver å speile norske forhold gjennom reportasjer ute ved å se på hva andre land gjør på felt vi er opptatt av. Et eksempel er norsk skole. Her hadde vi for eksempel en reportasje fra en tysk skole.

Ellers preges vårt nyhetsbilde mye av et felles internasjonalt nyhetsbilde. Eller mer korrekt: Et vestlig nyhetsbilde, noe mange vil kritisere oss for, men det er ikke unaturlig. Dette preger også øvrige norske medier. Dette er en skjevhet som har festet seg som naturlig og normal med en bred interesse i flertallet av det norske folk. Om dette er skapt av mediene –eller er ønsket -er en annen diskusjon. Mange vil si at det er galt å ha kun en korrespondent som dekker halvparten av jordas befolkning – altså Asia. Andre kritiserer oss for at vi ikke har en korrespondent i Latin-Amerika. Begge korrespondentene våre i Washington har kunnskap om Latin-Amerika og instruks om å holde øye med verdensdelen. Vi har også kompetanse hjemme på Latin-Amerika. Og vi har mange gode, forhenværende Asia-korrespondenter.

Prioriterte områder akkurat nå er Midtøsten, Russland, utvidelsen av EU og Iran. I Afrika har vi for tiden større fokus på Sentral-Afrika og Afrikas horn og Keny . I Asia handler det mest om menneskerettigheter og økonomi i tillegg til krigene i Afghanistan og Irak. På økonomisiden har vi utvidet samarbeidet med økonomiredaksjonen. Klima som tema har eksplodert det siste året, og i USA er det presidentvalg. Det er nok den forutsigbare enkeltsak som kommer til å få mest plass dette året, sa Gunnar Myklebust.

- Vi forventer fra gammelt av at NRK er best på utenriks, sa Kjellaug Nakkim. - Når jeg har sett Dagsrevyen, slår jeg over på Rapport på SVT for å se dekningen av EU. NRK har ikke samme oppfølgingen der.

- Når det gjelder forholdet mellom utenriks og innenriks – hvordan vurderer dere balanseforholdet hvor 35 % er utenriksstoff? spurte Finn Egil Holm. – Og et annet åpenbart tema: håndteringen av klimasaken. Er det blitt enklere for interesseorganisasjonene å komme til på dette temaet? Det er litt snålt om det skal være lavere terskel der enn på andre samfunnsområder. Ellers er jeg godt fornøyd med balansen i NRKs utenriksdekning, sa han.

- Det er utrolig mange dyktige medarbeidere i utenriksredaksjonen i NRK, sa Grethe Fossli. – Noman Mubashirs kritikk når det gjelder flerkulturelle journalister er en viktig debatt, jeg er glad dere har tatt fatt i debatten om hvilke journalister som sendes til konfliktområder, sa Fossli. - Kanskje Migrapolis-journalistene kunne vært brukt mer? spurte Sara Marja Magga. - Hvordan er for øvrig samarbeidet med NRK Sameradioen – de har bred dekning av urfolk rundt i veden.

Også Rita Lekang ønsket å berømme utenriksredaksjonens arbeid, spesielt på radio. – Dere gir god dybde i komplekse saker - kunnskap og innsikt. Hvordan kan dere gjøre dette mer kjent? Kanskje dere bør henvise oftere i nyhetsendingene til disse programmene? sa Lekang, og fortsatte: - Dere har ganske få korrespondenter som skal dekke store områder med enorme konflikter. Dette bør styrkes, spesielt når det gjelder Asia. Det blir mer og mer viktig. Afrika er også et spennende kontinent, men blir ofte bare nevnt i forbindelse med kriser osv. Jeg synes ikke dere klarer å følge opp i fredstid. Jeg blir litt sliten av fokuset på kriser. Journalistene går i flokk, men jeg synes NRK tross alt klarer å gi et mer helhetlig bilde, sa Lekang, som også etterlyste flere tanker om dekningen av nordområdene.

- NRK skiller seg positivt ut i forhold til mange andre. Jeg har et ønske om at dere fortsetter å prioritere dette høyt, sa Sigbjørn Molvik. - En problemstilling i lys av Kabul-hendelsen er journalistenes sikkerhet – kan vi få litt mer om hvilke vurderinger som blir gjort i slike situasjoner? spurte han.

- Jeg er oppvokst med Richard Hermann som vandret i London og ble kjent med hverdagsmenneskene. Jeg synes utenriksredaksjonen har tatt med seg den tradisjonen videre til Midtøsten, sa Grethe Fossum, som også mente at utenriksredaksjonen har for få medarbeidere utenriks. - Jeg savner Sør-Amerikareportasjene. Det er et område jeg kjenner lite til. Gjerne flere av dem takk. For øvrig var jeg var i USA da Monica Lewinsky var på topp, samtidig som det var krig i Kosovo. Jeg prøvde å få nyheter derfra i USA, men endte med å måtte ringe til Norge. Så Norges utenriksdekning er veldig bra. Utenriksdekningen er med på å forberede nordmenn på en annen verden. Når det gjelder debatten om flerkulturelle medarbeidere, vil jeg si at en utenrikskorrespondent er en viktig profesjon og en journalist som må ha en del spesielle kvalifikasjoner. At du er flerkulturell, betyr ikke nødvendigvis at du er en god utenrikskorrespondent, sa hun.

- Hvor flinke er man til å bruke distriktskontorene på nordområde-feltet? spurte Sara Marja Magga. - Troms og Finnmark har daglig disse sakene, ikke bare når utenriksministeren er på visitt. Hvorvidt vil dere bruke distriktskontorene mer på dette?

- Det burde være en fast utenriksbolk i Dagsrevyen slik man har med sport, sa Hallgrim Berg, som mente at NRK lager mye stoff med relativt få medarbeidere. – USA er veldig godt dekket. Jeg håper dekningen blir like nøktern og balansert mellom demokratene og republikanerne også etter nominasjonene. Her har det vært ubalanse tidligere. Vi burde også fått mer stoff fra Sør-Amerika, og dekningen av Kenya har vært bra. Men det er et perspektiv i striden der vi ikke har hørt om, og det er at Odinga hadde lovt før valget at han overfor muslimene skulle forandre slik at sharia skulle være eneste lov i de muslimske områdene. At ikke denne avtalen er kommentert, skjønner jeg ikke. Hvis dette er et framstøt for å islamisere regionen, er det store ting på gang, sa Berg.

- Jeg synes utenriksdekningen er veldig god, og at utenriksstoffet fra Latin-Amerika har vært veldig bra. Når det gjelder Afrika, dreier alle reportasjene seg derfra om katastrofer, sa Kjellaug Nakkim. – Nylig ble det undersøkt hvor stor prosentandel vi tror kan lese og skrive i Afrika, og her var det et stort sprik. Vi trodde at 20 % kunne lese og skrive, men egentlig var det mellom 60 og 70 %. Ellers har NRK bra utenriksdekning, men vi forventer også dette av lisenskanalen at de har bedre utenriksdekning enn de

andre kanalene, sa Kjellaug Nakkim.

- Når det gjelder balansen innenriks - utenriks har vi et brukbart balansepunkt, sa Hans-Tore Bjerkaas. – Vi har god dekning på nyhetsdelen av utenriksstoffet, men dekker utenriks også gjennom andre områder enn i nyhetene. NRK2 sender en rekke dokumentarer som er med på å fordype utenriksdekningen. Jeg er glad for ordene om forventningene dere har til oss og måten vi imøtekommer dem på, sa Bjerkaas, og fortsatte: - Når det gjelder nordområdene, har vi ikke glemt Morten Ruud på junimøtet. Vi har ambisjoner om forsterket dekning av grenseområdene i nord. Men vi trenger litt tid. Når det gjelder klimajournalistikken, tror jeg sterkt økt fokus har gjort at journalistene våre har litt etterslep på fagområdet, men jeg føler meg trygg på at når vi har dekket etterslepet, vil også interesseorganisasjonene bli mer gjenstand for kritisk journalistikk, sa kringkastingssjefen.

- Vi er glade for de nye dokumentarflatene på NRK2 – det er et kjempeframskritt, sa Gunnar Myklebust. – Når det gjelder flerkulturelle medarbeidere, er jeg glad for diskusjonen – vi tar selvkritikk på at vi ikke bruker kompetansen vi sitter på for å sette nyhetene i sammenheng. Her er det flere som har noe å bidra med. Men det er en spesialkompetanse som de i nyhetsdivisjonen har og som man får kun ved å jobbe i nyhetsredaksjonen. Vi kan ikke eksperimentere på det området. Det er ikke arroganse. Når det gjelder EU, har vi en korrespondent i Brussel, en stringer i Berlin, en i London og en i Stockholm. Brusselkontoret må ha ansvaret for de store linjene i europeisk politikk. Jeg ville gjerne hatt en ekstra korrespondent på kontinentet og i Asia hvis jeg kunne fått det. Hvorfor EU ikke er like mye framme i norske medier som i Sverige, er utgangspunktet for en lang, lang diskusjon, sa han. - Når det gjelder Afrika, er det en diskusjon vi har hatt i mange år dette bildet vi skaper av Afrika. Det er ikke til å komme fra at det har vært tørke, sult og elendighet i alle år. Det er pr definisjon nyheter, og brøyter seg fram i bildet. Hver gang vi sender en korrespondent til Afrika, har vi samme diskusjon om historier som viser det andre bildet, sa Myklebust, og fortsatte: - Jeg er sikker på at vi har vært innom islamismedebatten i Kenya. Mye uro i Kenya har preget sendingene, og Dag Bredvei sliter med kommunikasjonen til Norge for overføring av stoffet sitt fra Kenya. Det er ingen unnskyldning, men en del utfordringer der. Når det gjelder nordområdene er vi heller ikke gode nok. Det kan være vanskelig å få en vaktstjef i Oslo til å bli interessert, men vi har også folk her i huset som er innstilt på dette feltet. Det er ofte tilfeldigheter som gjør at det ikke kommer ut til lyttere og seere.

Når det gjelder sikkerheten, skal alle som NRK sender ut i områder med krig og konflikt ha vært gjennom sikkerhetskurs. Dette har vi praktisert siden Irak for 5-6 år siden. Vi bruker et kurs i Wales, ledet av tidligere britiske elitesoldater. Her får de opplæring i alt fra førstehjelp til å ta seg fram, tolke lyden av skudd av ulike våpen, og hvilke tegn man skal være obs på. Etter hendelsen i Kabul kommer vi sikkert til å diskutere om kurset skal repeteres med jevne mellomrom. Dette gjelder både journalister og fotografer i felten. Når det gjelder samisk TV, har reportasjestoff derfra vært brukt med hell – de samarbeider med urbefolknings-tv i resten av verden. Vi har blant annet brukt reportasjer derfra i Urix, sa Myklebust.

- Hva tenker du om flokkmentaliteten? Og hvilken vurdering lå til grunn for at dere ikke var med Jonas Gahr Støre til Kabul? spurte Rita Lekang.

- Flokkmentaliteten diskuterer vi ofte, svarte Gunnar Myklebust. - Det finnes ikke en redaksjon i Norge som er uberørt av det alle konkurrentene har. Ofte i slike handlingsforløp løper alle først i flokk, så begynner man å lage sine egne vinklinger. Vi er preget av det våre kolleger gjør. Det var ikke sikkerheten som gjorde at vi ikke reiste til Kabul, men heller et spørsmål om økonomi og om hva vi kunne få ut av det. Det blir ikke alltid gode tv-reportasjer av å henge etter en minister. Man kommer noen ganger til steder man ikke ville kommet til ellers, men denne gangen sto vi over. Første reaksjon da vi hørte om angrepet, var: Der burde vi vært, den andre var: Vi er glad vi ikke var der, svarte Gunnar Myklebust.

Programdrøfting

Fra senter mot antisemittisme

- Vi har fått flere henvendelser som berører samme sak og har en følelse av at dette er folk som kjenner hverandre. Dette virker forholdsvis koordinert. Senteret har tidligere klaget på samme sak til

kommunikasjonsavdelingen. Det virker som det dreier seg om en liten gruppe innen Israel-lobbyen i Norge, vi har ikke fått representative reaksjoner fra denne lobbyen, derimot har flere satt pris på reportasjen, sa Gunnar Myklebust. – Sidsel Wold har fått mye ros for denne reportasjen. Det var litt uheldig at tekstmaskinen ikke fungerte, slik at en del av dialogen ble uforståelig.

- Jeg synes svarbrevet er veldig utfyllende og anbefaler at rådet slutter seg til det. Vi har belyst Midt-Østen flere ganger, denne reportasjen ga en litt annen vinkel, noe jeg synes var bra, sa Kjellaug Nakkim.

- Jeg opplever Sidsel Wold som en engasjert og kunnskapsrik reporter, som setter søkelyset på ting jeg ikke har kunnskap om, sa Grethe Fossum. – Hennes reportasjer er en fin blanding av å formidle folks hverdagsliv og å sette dette inn i konflikten. Jeg savner honnør til Sidsel Wold som utenriksreporter i svarbrevet, sa hun.

- Jeg reagerer på formen i klagen. Uavhengig av hva vi måtte mene om innslaget synes jeg at å trekke inn holocaust, er så far out at det blir vanskelig å ta dette seriøst. Det er noe med tonen her som får meg til å reagere, sa Finn Egil Holm.

- Innslaget gjorde inntrykk, at hun klarte å formidle den type stoff. Det var en svært bra reportasje, jeg vil gjerne ha flere, sa Rita Lekang. - Sidsel Wold fortjener all honnør. Denne klagen får vi bare arkivere. Også Jon Olav Alstad var enig. – Det er bra med reportasjer på dagligliv-planet. I brevet legger jeg merke til at jødene omtales med en positiv undertone, de andre med en negativ undertone. I hvilken grad lar journalister seg påvirke av denne lobbyen? spurte han.

-Denne konflikten er så ladet at det ikke er rart at folk reagerer av og til, mente Hallgrim Berg. – Jeg synes ikke man skal undervurdere eller bagatellisere et brev selv om det kommer fra en adressat man ikke liker. De gir blant annet ut et tidsskrift på høyt nivå. Det er ikke riktig at dette er to-tre personer. Synet de representerer er ganske dekkende for det folk flest i Israel står for. Mitt spørsmål er: I hvilken grad skal en reportasje være balansert? Når et innslag er så langt, er det rom for en viss balansering. Skal vi kun ha balanse på sikt må alle få med seg alle reportasjene. Er det slik at man i programinnslag som er så lange ikke skal ta sikte på balanse eller motinnlegg? Her brukes uttrykk som fascisme og nazisme uten å bli kommentert verken av reporteren eller andre. Vi må vise moderasjon og ta hensyn til at dette er usedvanlig vanskelig stoff, sa Hallgrim Berg.

- Jeg leser klagen mer som et debattinnlegg i saken enn som en klage på NRKs dekning. Svarbrevet er ryddig og ordentlig, mente Steinar Ness.

- Midtøsten-konflikten er komplisert. Styrken ved dette innslaget er at man klarer å gi bilder som er noe mer nyansert enn det vi er vant til, sa Sigbjørn Molvik. – Det er ulike syn på dette blant israelere og jøder. Send gjerne et program om synet på konflikten blant palestinerne også, sa han.

- Generelt er balanse viktig. I dag behandler vi bare dette innslaget, man kan ikke male hele bakkeppet i ett enkelt innslag. Jeg ble mer oppbrakt av hvordan man oppfører seg på Hebron enn av denne reportasjen. Den var bra, sa Per Arne Olsen. – Det jeg reagerte på, var at jeg synes man burde være kritisk til svaret fra vedkommende fra Knesset som viser til fascisme og nazisme. Man må vise særskilt omtanke for at slike uttalelser kan være spesielt støtende. Men reportasjen i seg selv er god, sa han.

- Sidsel Wold sender meget bra reportasjer fra Midtøsten. Det er urimelig å kreve balanse i hvert innslag, mente også Grethe Fossum. - Da blir vi tannløse. Og det er flere enn to syn i Midtøsten i denne konflikten. Dette har Sidsel Wold klart å formidle til det norske folk.

Grethe Fossum var enig i at klagebrevet er et debattinnlegg i saken. - Disse brevene kommer hver gang det er sendt et innslag som ikke viser Israel som et paradys. Hvis man ikke liker det, blir man stemplet som jødehater. Jeg er redd for at Sidsel Wold trekker inn klørne av sånne brev, det må hun ikke gjøre.

- Rådet er enstemmig på at man ikke tar klagen til følge. Vi viser til at vi har hatt dekningen av Midtøsten oppe til bred debatt for et år siden. Rådet ser positivt på reportasjen som viser ulike syn i Midtøsten-konflikten og gir et bredere bilde, også sett fra israelsk side, oppsummerte Kjellaug Nakkim.

- Det gjelder ingen andre regler for denne reportasjen enn for andre reportasjer når det gjelder balanse.

Dette var et litt lengre innslag, men det var ikke plass til motinnlegg, da hadde det ikke blitt den samme reportasjen. Det kom kraftige motinnlegg fra bosetterne, det var det som falt ut i teksten. Bosetterne har ved andre anledninger kommet til orde. Disse bosetterne er også en spesiell gruppe innenfor bosettermiljøet, og regnes som ekstreme av andre israelere, avsluttet Gunnar Myklebust.

Fra Sidsel Børrsen angående innslag i Schrödingers katt

- Jeg stiller meg bak svaret redaksjonen har gitt, dette er også et spørsmål om balanse eller ikke, redaksjonen mener det er gitt en viss balanse i innslaget. Hovedpoenget var å formidle skarpe meninger om genmanipulering. Det er et element av balanse i programlederens innledning: "Her kommer noe som strider mot gjengs oppfatning...". Vi setter pris på slike reaksjoner, det får oss til å være på alerten, sa programdirektør Tormod Kjensjord.

- Jeg er ikke enig i klagen, men synes ikke svaret er spesielt godt, sa Steinar Ness. Sara Marja Magga var enig. Ingen i rådet var likevel innstilt på å ta klagen til følge.

Klage fra Øyvind Haabrekke angående NRKs dekning av nasjonale idrettsarrangementer

- Det er viktig å understreke at vi som allmennkringkaster har ansvar for bred dekning av norsk og internasjonal idrett. Men vi må gjøre vurderinger av hva vi skal sende. Vår primær oppgave er ikke å drive rekruttering. Skal vi ha direkte dekning av alle NM, finnes verken økonomi, sendetid eller seere til dette, sa sportsredaktør Øyvind Lund. - 1981 var for øvrig siste gang vi direkte sendte fra NM på skøyter. Vi er klar over og jobber aktiv med bred dekning av norske arrangementer og idrettsliv, men vi er nødt til å vurdere hvilket medium og hvilken form dette passer i.

- Jeg ønsker meg at NRK skal gripe tilbake hegemoniet på håndball, sa Grete Fossum. – Jeg utviklet min første kjærlighet til NRK via skøytesporten. Men forstår vurderingene, det er bra at NRK formidler skøyter på internasjonalt nivå, sa Sigbjørn Molvik.

- NRK skal søke å vise bredde, men med 56 forbund sier det seg selv at det ikke lar seg gjøre å dekke alle. Jeg åpnet 7 NM bare i Tønsberg i fjor, sa Per Arne Olsen. – Dette er et tema som mange diskuterer, også på idrettstinget. Mange irriterer seg over fotballens dominans, sa Grethe Fosli, og fortsatte: - Helgesendingene til NRK er suverene. Dere greier å balansere veldig bra. Men kunne godt forsøkt korte presentasjoner av spesielle idretter med et spesielt øye for kuriositeter.

- Mindre idrettsforbund ønsker mer TV for å få inn reklamekroner og sponsorer. Økonomi og sendetid henger nøye sammen, sa Kjellaug Nakkim, og konkluderte: Rådet tar ikke klagen til følge og viser til brev, men henstiller til NRK at det i de avveiningene som blir gjort, legges opp til så bred dekning som mulig.

Flytting av barne-TV

- Søndag for to uker siden, rett før kl 18, ble barne-TV flyttet til fordel for hopprenn. Er ikke barne-TV kl 18 lenger hellig? spurte Sara Marja Magga. - Jo, det er fortsatt hellig. Det er sjelden vi gjør den vurderingen som vi gjorde der. Men selvfølgelig er det en fordel at vi kan sende på NRK2 og NRK3. Men der har vi ikke full dekning før i 2010, svarte kringkasterdirektør Annika Bjørnstad.

Brev om banning fra Ivar Aars

- Vi skal ikke banne med mindre situasjonen krever det, svarte Hans -Tore Bjerkaas, og fortsatte: - Vi skal unngå det i størst mulig grad, programmedarbeiderne skal unngå banning med mindre det er en del av en rolle. – Det er enkelte ord som er en naturlig del av ung språkbruk som eldre oppfatter mer som banning, supplerte Annika Bjørnstad. - Ordet jævlig er blitt veldig vanlig og alminneliggjort og registreres ikke som banning, selv om vi i den eldre garde oppfatter det som banning, sa Kjellaug Nakkim.

Kringkastingssjefen informerer

- NRK1 har nå 99,8 % dekning, NRK2 har 92 %, og NRK3 har 64 %. Analoge sendinger slås snart av. Da blir testen om vi har kontroll. Senderne slukkes 4. mars i Rogaland og utover våren i Østfold, Oslo og Akershus. Nord-Norge og Agder slukkes i 2010, men utbyggingen der skjer i løpet av sommer/høst i år. Det er fortsatt usikre momenter i Rogaland – vi er litt bekymret fordi såpass få bokser er solgt, slik at vi er redd for et rush mot slutten. Vi har lagt vekt på fortelle at folk må skynde seg.

- Budsjettet for inneværende år: Vi sikter mot et underskudd på 55 millioner, tilsvarende det vi bruker i dobbeltdistribusjon. De kostnadene går ned neste år. Budsjettet er sånn at vi har betydelige omstillingskrav innad. Vi har sterk kostnadsøkning på bred front – blant annet økning i avskrivning på nytt utstyr, økning i rettighetskostnader. Presset på attraktivt innhold øker. Vi har gjort en del rasjonaliseringsgrep for å kunne holde innholdsproduksjonen på samme nivå. Vi må ta noe ned og omdisponere noe. Skal vi klare oss gjennom de nye utfordringene, trenger vi større mobilitet innad i organisasjonen. Vi har i tillegg til omstillingsbehov et reelt problem med for sterk vekst i bemanning og må nok ned i tallet på årsverk. Dette er overkommelig, og er ingen krisesituasjon, men en ganske stor utfordring. Vi har stillingsstopp, og vurderer strammere tiltak.

- Bemanningen vokser, er det da tale om administrative stillinger eller produksjonsstillinger? spurte Kjellaug Nakkim.

-Veksten har kommet på riktig område, nemlig NRK2 og barnekanalen. Men vi er ikke flinke nok til å ta ressursene andre steder. Her må vi gjøre en justering. Noen av de tunge nyskappingsprosjektene har kostet mer enn det som lå i budsjettet.